

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Μάιος 2007

αρ. φύλλου 116

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@mailbox.gr, ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΕΚΛΟΓΟΛΟΓΙΑ και ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΣΜΟΣ

Βρισκόμαστε ήδη σε προεκλογική περίοδο, ανεξάρτητα από το αν οι εκλογές θα διεξαχθούν πολύ σύντομα ή σε μερικούς μήνες, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τη λειτουργία της Πολιτείας. Ταυτόχρονα, όμως, επιχειρείται και ολόκληρη η κοινωνία να «χορεύει» στο ρυθμό των ΜΜΕ, που ωρύνονται και προβάλλουν ό,τι (πιστεύουν ότι) συμβάλλει σ' αυτό. Καθημερινά «ειδήμονες» εκλογολόγοι εμφανίζουν «βέβαιες από ασφαλείς πληροφορίες» ημερομηνίες, χωρίς να αισθάνονται την ανάγκη να δικαιολογήσουν τις συνεχείς διαψεύσεις των «ασφαλών» προβλέψεών τους. Μόνο ό,τι μπορεί να επηρεάσει την εκλογική προτίμηση των «πελατών», όπως φαντάζονται τους πολίτες, εκτοξεύεται με τυμπανοκρουσίες τέτοιας έντασης και τόσης έκτασης, ώστε πέρα από τον κορεσμό να προκαλούν εύλογες αντιδράσεις.

Παράδειγμα, το όντως σοβαρό σκάνδαλο των «δομημένων» ομολόγων (δες αναλυτικό άρθρο), που δέχεται κεραυνούς επικρίσεων από τους ίδιους (συνέχεια στη σελ. 4)

Η εσπερίδα του ΑΣΚΕ

Η επόμενη εσπερίδα θα πραγματοποιηθεί στα γραφεία μας την **Τετάρτη 30 Μαΐου 7.30 μ.μ.**, με θέμα τον **πολιτισμό του Πόντου και της Μικράς Ασίας**. Κύριος εισηγητής θα είναι ο ιστορικός **Βλάσης Αγτζίδης**.

Η οικονομική στήριξη του ΑΣΚΕ

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να μην ξεχνούν τη συνδρομή τους προς την «Ενημέρωση».

Επίσης, θυμίζουμε σε όσους φίλους δεν το έπραξαν, να προσφέρουν την οικονομική τους ενίσχυση, για να μπορέσει να συμμετάσχει το ΑΣΚΕ στις ερχόμενες **εθνικές εκλογές**. Ενδεχόμενη απουσία του ΑΣΚΕ θα αποδυνάμωνε το θετικό αποτέλεσμά του στις 2 τελευταίες εκλογικές αναμετρήσεις.

ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΧΡΕΗ: Μια διαρκής ληστεία ασφαλισμένων και κοινωνίας

Το ιστορικό

Από το 1950 με τον αναγκαστικό νόμο 1611/50 τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων δεσμεύονταν σε άτοκους λογαριασμούς στην Τράπεζα Ελλάδος και με αυτά τα κεφάλαια χρηματοδοτούνταν με πολύ χαμηλά επιτόκια οι επιχειρήσεις. Αντίθετα, αν τα ταμεία χρειάζονταν να δανειστούν, δανείζονταν με 30%. **Οι απώλειες εσόδων των ταμείων για το διάστημα αυτό υπολογίζονται σε 25 τρισεκατομμύρια δραχμές (περίπου 75 δις. ευρώ).**

Το 1982 θεσμοθετείται να επενδύουν τα ασφαλιστικά ταμεία σε σταθερούς τίτλους του Δημοσίου. Με το μέτρο αυτό, εκείνη την εποχή, είχαν κάπως ικανοποιητικές αποδόσεις.

Το 1992 η Κυβέρνηση Μητσοτάκη θεσμοθέτησε τη δυνατότητα να επενδύουν τα ασφαλιστικά ταμεία το 20% των αποθεματικών τους σε επισφαλείς επενδύσεις (Χρηματιστήριο, τραπεζικά προϊόντα υψηλού κινδύνου κ.λ.π.) και επέτρεψε την ίδρυση εταιρειών αμοιβαίων κεφαλαίων από τα ασφαλιστικά ταμεία και, μέσω αυτών, την «αξιοποίηση» των αποθεματικών τους.

Το 1995 η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ παραχωρεί το δικαίωμα στις διοικήσεις των ταμείων να προσλαμβάνουν «συμβούλους» τις τράπεζες ή θυγατρικές τους. Την περίοδο αυτή γιγαντώθηκαν οι ιδιωτικές τράπεζες.

Το 1999 η κυβέρνηση Σημίτη αυξάνει από 20% σε 23% το ποσοστό των αποθεματικών των ταμείων που μπορούν να επενδύονται σε μετοχές και αμοιβαία κεφάλαια που κυκλοφορούν οι θυγατρικές των τραπεζών.

Το 2002 επέτρεψε την «επένδυση» των αποθεματικών των ταμείων σε χρηματιστηριακά παράγωγα (δηλ. σε «φούσκες») κι έτσι έγινε η **πρώτη μεγάλη κλοπή**. Οι απώλειες των ασφαλισμένων αυτήν την περίοδο (1999-2002) (συνέχεια στη σελ. 2)

ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΧΡΕΗ: Μια διαρκής ληστεία ασφαλισμένων και κοινωνίας

(συνέχεια από τη σελ. 1)

αποκρύφτηκαν από όλα τα ΜΜΕ, αν και οι παροικούντες την Ιερουσαλήμ μιλάνε για πάνω από 3,5 δισ. ευρώ.

Πάντως έως το 2004 εξακολουθούσε να ισχύει ότι το 77% των αποθεματικών επενδύονται υποχρεωτικά σε ασφαλείς επενδύσεις.

Η επιτήρηση Αλμούνια

Την περιβόητη επιτήρηση Αλμούνια για το δημοσιονομικό έλλειμμα, που ήταν πολύ πάνω από το 3%, προκάλεσε η ίδια η κυβέρνηση της Ν.Δ., αποκαλύπτοντας τα κρυφά δάνεια και χρέη που είχε φορτώσει στον ελληνικό λαό το ΠΑΣΟΚ, για να κρύψει το δυσθεώρητο χρέος και το τεράστιο δημοσιονομικό έλλειμμα, που οφειλόταν στην είσοδο της χώρας μας στην ΟΝΕ, στους Ολυμπιακούς Αγώνες, στα φαγοπότια των νταβατζήδων και στην αβυσσαλέα διαφθορά του. Η ΝΔ ήθελε να παραστήσει την αδιάφορη, για να εξοβελίσει το εν πολλοίς αμαρτίες ΠΑΣΟΚ από την εξουσία για πολλά χρόνια. **Για να επιτύχει όμως ο περιορισμός ελλειμμάτων και χρεών πρέπει η χώρα να καταστεί παραγωγική, ώστε να αποκτήσει εμπορικό πλεόνασμα, που θα εξυπηρετεί τα χρέη. Αυτό όμως δεν μπορεί να γίνει όσο η χώρα βρίσκεται μέσα στην Ε.Ε., όπως έχει αναλυτικά τεκμηριωθεί στην έκδοσή μας ΑΣΚΕ-4.**

Η επιτήρηση Αλμούνια έγινε μπουμερανγκ για τη Ν.Δ., επειδή, στα πλαίσια του συστήματος και της Ε.Ε., (κι αν ακόμη ήθελε να κάνει κάτι διαφορετικό) τελικά ήταν υποχρεωμένη να ακολουθήσει τα χνάρια του διεφθαρμένου ΠΑΣΟΚ, που σήμερα παριστάνει και τον τιμητή με τη συνδρομή των ΜΜΕ των νταβατζήδων.

Τι είναι τα «δομημένα» ομόλογα;

Τα ομόλογα αυτά επισήμως λέγονται «παράγωγα χρηματοοικονομικά προϊόντα». Σε αντίθεση με τα σταθερά, που δίνουν ένα σταθερό τόκο, τα δομημένα μόνο για τα πρώτα δύο έως πέντε χρόνια έχουν ένα σταθερό τόκο, και μάλιστα πάνω από τον πληθωρισμό (τόκος 5% ως 6%), ενώ **για τα επόμενα δέκα έως δεκαοχτώ χρόνια οι τόκοι τους συναρτώνται από περίπλοκους όρους και πρακτικά είναι μηδενικοί.** Με τη λήξη του ομολόγου αυτού το δημόσιο πληρώνει στον τελευταίο κάτοχό του την ονομαστική του αξία, δηλ. το ποσό που γράφει πάνω του το ομόλογο.

Η «ανάδοχος» τράπεζα:

χάνει, γιατί αγοράζει από το δημόσιο το ομόλογο στην ονομαστική του αξία και το πουλάει στον

επόμενο αγοραστή σε μικρότερη τιμή (π.χ. η JP Morgan πούλησε στον επόμενο μεσάζοντα το ομόλογο που τελικά πήγε στο Ταμείο των Δημοσίων Υπαλλήλων στο 92,95% της ονομαστικής του αξίας) και επιπλέον πληρώνει τους όποιους τόκους στον τελευταίο αγοραστή σε όλη τη διάρκεια του δανείου,

κερδίζει, γιατί εισπράττει τόκους από το δημόσιο, επίσης σε όλη τη διάρκεια του δανείου. Το επιτόκιο αυτό είναι κυμαινόμενο και ορίζεται από τη διαπραγματευτική αγορά της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Από τη διαφορά των επιτοκίων προκύπτουν τα κέρδη των τραπεζών, που είναι τόσο μεγάλα, ώστε ένα μέρος από αυτά γεμίζουν τις τσέπες μεσαζόντων και ιθυνόντων.

Το δημόσιο υποτίθεται ότι κερδίζει, γιατί, αν δανειζόταν από τράπεζα με τη συνήθη διαδικασία, θα πλήρωνε αυξημένο επιτόκιο (σήμερα θα ήταν 4,42% με τάσεις ανόδου). Αυτό είναι το περιβόητο swap, δηλ. η ανταλλαγή των επιτοκίων των «δομημένων» με το επιτόκιο που εισπράττει η τράπεζα από το δημόσιο και που είναι επικερδές γι' αυτή (λίγο λιγότερο από 4,42%, δηλαδή 4,15%). Όμως το δημόσιο πρέπει να είναι ο προστάτης των ταμείων των ασφαλισμένων και μαζί με αυτά πρέπει να εκφράζει τα συμφέροντα του ελληνικού λαού. Αν τα ταμεία θελήσουν να πουλήσουν σήμερα τα «δομημένα» που κατέχουν, για να πληρώσουν συντάξεις, ζήτημα είναι αν εισπράξουν το 70% της ονομαστικής τους αξίας. Αφού, λοιπόν, τα «δομημένα» καταληστεύουν τα ταμεία, το δημόσιο δεν έπρεπε να αισθάνεται καθόλου κερδισμένο.

Τα «δομημένα» διακινούνται εκτός δημοσιότητας, επειδή μόνο οι κωδικοί τους αναφέρονται. Μάλιστα ο Δούκας στην αρχή του σκανδάλου έσπευσε να καταθέσει τροπολογία που να καθιστά πλήρως απόρρητη την έκδοση και τη διακίνησή τους. Η κατακραυγή όμως τον υποχρέωσε να την αποσύρει.

Ε.Ε. και Ν.Δ. επέλεξαν τα «δομημένα», επειδή δεν τα αναγράφουν ως δημόσιο χρέος

Ο πρώτος λόγος που η κυβέρνηση επέλεξε τα «δομημένα» είναι επειδή αυτά δε λογίζονται ως δημόσιο χρέος, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 του Πρωτοκόλλου για το υπερβολικό έλλειμμα της Συνθήκης του Μάαστριχ, που παραπέμπει στο τι θεωρεί ως χρέος ο κανονισμός του Ευρωπαϊκού Συστήματος Ολοκληρωμένων Λογαριασμών (ΕΣΛ). Στην εισηγητική του έκθεση ο κανονισμός αυτός αναφέρει: «Τα παράγωγα χρηματοοικονομικά προϊόντα, που είναι σχετικά νέα εργαλεία και καλύπτονται για πρώτη φορά από το ΕΣΛ 95, δεν

περιλαμβάνονται στο σύνολο του χρέους, επειδή δεν έχουν ίδια ονομαστική αξία με εκείνη που παρατηρείται για τα υπόλοιπα χρεωστικά μέσα». Φυσικά κανένα ΜΜΕ δεν έχει προβάλλει την πτυχή αυτή για να μην ενοχληθούν οι κηδεμόνες του.

Η Ε.Ε. και ιδιαίτερα η Κομισιόν, ενώ κόπτονται για τον περιορισμό του δημοσιονομικού ελλείμματος κάτω του 3%, δεν τους ενδιαφέρει το άλλο κριτήριο του Μαστριχ, ότι το δημόσιο χρέος πρέπει να είναι κάτω το 60% του ΑΕΠ (σήμερα το πραγματικό είναι άνω του 120%). Ο λόγος είναι προφανής. Ο περιορισμός του δημοσιονομικού ελλείμματος σημαίνει αύξηση φόρων, περικοπή κοινωνικών παροχών, μισθών, συντάξεων, ασφάλισης κ.λ.π., που πλήττει μόνο τους ασθενέστερους. Αντίθετα, το υψηλό δημόσιο χρέος ωφελεί μόνο τραπεζίτες, χρηματιστές, μεσάζοντες, «νταβατζήδες» και κάθε λογής ευνοούμενους της Ε.Ε. και της Κομισιόν, επειδή κερδίζουν από τους τόκους, τις προμήθειες και τα έργα. Η αναδιανομή του πλούτου υπέρ αυτών είναι ασύλληπτη.

Συνολική η ευθύνη

Η καταλήστευση των αποθεματικών ήταν συνολική κυβερνητική πολιτική, και όχι μόνο επιλογές Τσιτουρίδη. Τα ταμεία και ορισμένες επιχειρήσεις που ελέγχονται από το δημόσιο (Ταχ. Ταμιευτήριο, Αγροτική Τράπεζα κ.λ.π.) πήραν γραμμή να πουλήσουν τα σταθερά ομόλογα και ν' αγοράζουν μέσω τρίτων τα «δομημένα» στο 100% της ονομαστικής τους αξίας ή και στο 106%, αντί στο 85% ή 87%, όπως θα έπρεπε, αφού τα «προϊόντα» αυτά, λόγω του υψηλού κινδύνου απωλειών που έχουν, κατά κανόνα πωλούνται στον τελικό αποδέκτη σε τιμή μικρότερη από την ονομαστική αξία τους (από το άρτιο). **Στα κόλπα ήταν και οι συνδικαλιστές (του ΠΑΣΟΚ οι περισσότεροι), που μερικοί απ' αυτούς μετείχαν ως μέλη στις διοικήσεις των ταμείων και τώρα παριστάνουν τους ανήξερους και τους κήνσορες.**

Όταν ρώτησαν τον Αλογοσκούφη γιατί δε διαθέτει το δημόσιο απ' ευθείας αυτά τα ομόλογα στα ταμεία, αυτός απάντησε ότι «δεν υπάρχει εγγύηση διαφάνειας αν κάνει διαχείριση το δημόσιο με τους διοικητές, μόνη εγγύηση είναι η αγορά». Φυσικά δεν είπε ότι η Κομισιόν δεν τους επιτρέπει την απ' ευθείας διάθεσή τους και επιβάλλει αυτή να γίνεται μέσω τραπεζών. Έτσι νομιμοποιούνται τα υπερκέρδη τραπεζών και μεσαζόντων και **ομολογείται έμμεσα ότι ήταν γνωστό πού θα κατέληγαν τα «δομημένα».**

Οι τράπεζες, οι χρηματιστές και οι λοιποί μεσάζοντες ήταν πληροφορημένοι μήνες πριν για

την έκδοσή των «δομημένων» ομολόγων και για το πού θα κατέληγαν και γι' αυτό τα διακινούσαν με σιγουριά μεταξύ τους. Ήξεραν ότι δε θα μείνει στα χέρια τους το «αεροπλανάκι». Έτσι αποκόμιζαν τεράστιες προμήθειες. Απ' αυτά βγήκαν μίζες αλλά ΠΑΣΟΚ εις βάρος των ασφαλισμένων και της κοινωνίας, μέχρι να καταλήξουν στα ταμεία ή στις δημόσιες επιχειρήσεις. Αυτό είναι το μεγάλο σκάνδαλο και τώρα όλα τα εμπλεκόμενα κυβερνητικά στελέχη παριστάνουν τους ανήξερους επειδή έχασαν το «επικοινωνιακό» πλεονέκτημα του αδιάφθορου και τους εξομοιώνουν πλέον με τους διεφθαρμένους του ΠΑΣΟΚ.

Ποιος πληροφορούσε αυτόν τον εσμό των αρπακτικών; Μήπως θα μας πουν το γνωστό ανέκδοτο ότι θα τους «βρεί» κι αυτούς ο «εισαγγελέας»; **Δε βρήκαν ούτε σαν δικαιολογία έστω έναν άλλο τελικό αποδέκτη αυτών των «δομημένων», πλην ταμείων και δημόσιων επιχειρήσεων.**

Ισχυρίζονται τώρα ψευδόμενοι ότι τα ταμεία αποφάσιζαν μόνα τους (όπως έλεγε το ΠΑΣΟΚ το 2000, ότι η διοίκηση της ΔΕΚΑ σπατάλησε εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ, για να στηρίξει το Χρηματιστήριο, που εβουθίζετο τις ημέρες των εκλογών, κι όχι ότι υπάκουσε στις εντολές του Χριστοδουλάκη). Θυμίζουμε ότι το καλοκαίρι του 2006 υποχρέωσαν τα ταμεία που είχαν μετοχές της Εθνικής Τράπεζας είτε να τις πουλήσουν στην τιμή των 25 ευρώ υποχρεωτικά εκείνη τη στιγμή, για να προωθηθεί η ιδιωτικοποίησή της, είτε, αν είχαν ρευστό, να μην ασκήσουν καν το δικαίωμα αγοράς νέων μετοχών, δικαίωμα που είχαν ως παλαιοί μέτοχοι.

Τα αποθεματικά υπολογίζονται σε 41 δισ. ευρώ. Με αυτά θέλουν να καλύψουν ένα τμήμα του δημόσιου χρέους, που το 2007 υπολογίζεται στα 232 δισ. ευρώ. Με τα «δομημένα» διατηρούν το χρέος στο 105% κι όχι στο 120% του ΑΕΠ. Κάθε χρόνο το δημόσιο δανείζεται περί τα 30 έως 35 δισ. ευρώ. Μέσα σε ενάμιση χρόνο (Ιανουάριος 2005 - Αύγουστος 2006) επτά έως οκτώ ταμεία αγόρασαν «δομημένα» 1,2 δισ. ευρώ.

Τώρα όμως με τις αποκαλύψεις έχουν πολλά προβλήματα. Μιλούν για επιστροφές των χρημάτων των «δομημένων» στα ταμεία, που φυσικά οι μεσάζοντες δεν πρόκειται να αποδεχθούν με το αζημίωτο. Η «φάμπρικα» των δομημένων είναι αμφίβολο πλέον αν θα συνεχισθεί με στόχο τα αποθεματικά και **αποδυναμώνει σοβαρά την κυβέρνηση να θέσει θέμα ασφαλιστικού, που επιμόνως επιτάσσει η Ε.Ε.**

ΕΚΛΟΓΟΛΟΓΙΑ και ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΣΜΟΣ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

«παπαγάλους» που εξυμνούσαν πριν από λίγα χρόνια το «χρυσωρυχείο» (για τους ληστές) του Χρηματιστηρίου. Και κανένας δεν «ενθυμείται» στις τάχα αναλύσεις του να αναφέρει ότι **η διαφθορά είναι έγγενες στοιχείο του συστήματος, χωρίς την οποία θα κατέρρεε αυτό ως χάρτινος πύργος** μαζί με τα χρυσοπληρωμένα παπαγαλάκια του· και ότι η γενική γραμμή έσωθεν και εξωθεν είναι από οπουδήποτε και με οποιονδήποτε τρόπο να αφαιρούν χρήματα από τους αδύνατους, π.χ. με το Χρηματιστήριο, την ασύδοτη κερδοσκοπία των τιμών, την ατέρμονη λιτότητα και τώρα με τη λεηλασία των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων, προς όφελος των ξένων και εγχώριων χρυσοκανθάρων και των μεσαζόντων τους. Γι' αυτό και το ΑΣΚΕ είχε προβλέψει αμέσως μετά τις εκλογές του 2004, παρά τις διαβεβαιώσεις της Ν.Δ. για κάθαρση και διαφάνεια, για σεμνότητα και ταπεινότητα (!), ότι θα ακολουθήσει την ίδια πεπατημένη και ότι, φυσικά, ουδείς θα λογοδοτήσει και τίποτα από τα κλεμμένα δε θα επιστραφεί.

Πότε τελικά οι εκλογές;

Το πότε, φυσικά, ακριβώς, θα γίνουν οι εκλογές είναι υπόθεση του εκάστοτε πρωθυπουργού. Η εσκεμμένη ασάφεια, όμως, για την ημερομηνία διεξαγωγής των οφείλεται, πέρα από την πανθομολογούμενη αναβλητικότητα λήψης αποφάσεων του Κ. Καραμανλή, και στη ρευστότητα των πολιτικών εξελίξεων, με δεδομένα τις αντιδράσεις ΗΠΑ και Ε.Ε. στην ανάπτυξη στενών οικονομικών (και όχι μόνο...) σχέσεων με τη Ρωσία, την εσωκομματική υπονόμηση από τη familia Μητσοτάκη και την απειλή επισφαλούς πλειοψηφίας, λόγω του πασοκικού εκλογικού νόμου, που θα ισχύσει σε αυτές τις εκλογές.

Πάντως, είναι λογικό να μη θεωρείται τώρα, δηλαδή τέλος Ιουνίου-αρχές Ιουλίου, η καλύτερη στιγμή για τη Ν.Δ., με ζέον ακόμη το σκάνδαλο των ομολόγων, χωρίς μάλιστα να αποκλείονται αποκαλύψεις και άλλων, ακόμη χειρότερων, τους προσεχείς μήνες. Ούτε και από τους ξένους προστάτες της φαίνεται να υπάρχει ιδιαίτερη πίεση για εκλογές πριν από το φθινόπωρο. **Το επόμενο πακέτο των «μεταρρυθμίσεων» και η «επίλυση» των προβλημάτων με τους γείτονες (υπέρ, φυσικά, των γειτόνων) μπορούν να περιμένουν μερικούς μήνες.** Και το ότι ολόκληρη η κυβέρνηση και, ιδιαίτερα βέβαια, ο Πρωθυπουργός της εξευτελίζεται με τις ανοησίες περί «αγαρείας και έκτισης ποινής» (!) του γραφικού υπουργού της ή

το ότι δεν προβάλλουν καμμία αντίρρηση στις επιταγές των γραφειοκρατών της Ε.Ε. για το ασφαλιστικό και τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών δεν αποτελούν επαρκείς λόγους για προσφυγή στη λαϊκή ψήφο για όλες τις «ελληνικές» κυβερνήσεις.

Το πρόβλημα του εκλογικού νόμου

Όσο για τον εκλογικό νόμο, εδώ (όπως έχουμε γράψει στο προπερασμένο φύλλο της «Ε») τα πράγματα είναι πράγματι περίπλοκα για τη ΝΔ. Ο νόμος που ψήφισε το ΠΑΣΟΚ, λίγο πριν αποχωρήσει από την εξουσία, δημιουργεί μεγάλες δυσκολίες για εξασφάλιση άνετης πλειοψηφίας στη Βουλή, ανεξάρτητα από τη διαφορά ψήφων που θα έχει ενδεχομένως με το ΠΑΣΟΚ, όπως ακριβώς είχε γίνει με τον ανάλογο νόμο λίγο πριν από τη βέβαιη ήττα του ΠΑΣΟΚ το 1989, όταν χρειάστηκαν τρεις (3) εκλογικές αναμετρήσεις στο Μητσοτάκη για να κερδίσει 150 βουλευτές με περίπου 47% των ψήφων! Αν μάλιστα η επόμενη Βουλή είναι πεντακομματική (κάτι που δεν είναι και βέβαιο, παρά τα φαινόμενα τώρα), τότε τα πράγματα περιπλέκονται και ανοίγονται προοπτικές για πολλά παιχνίδια νέων σχηματισμών και συμμαχιών, με επίκεντρο τη γνωστή familia. Γι' αυτό άλλωστε επιμένει η Ντόρα για άμεση, εδώ και τώρα, διεξαγωγή των εκλογών... Η λύση για το δικομματισμό θα ήταν να ψηφιστεί νέος νόμος με πλειοψηφία 180 βουλευτών, ώστε να ισχύσει σ' αυτές (και όχι για τις μεθεπόμενες). Όμως **το ΠΑΣΟΚ, παρά το ότι έτσι παραδέχεται ότι χάνει τις εκλογές, ακριβώς γι' αυτό (!) δεν πρόκειται να ... συνεργαστεί για να έχει άνετη πλειοψηφία η ΝΔ!**

Έτσι λησμονούνται τα εθνικά θέματα

Με την επιδοτούμενη, όμως, ακατάσχετη εκλογολογία, παραμένουν στη σκιά οι δυσοίωνες εξελίξεις σε σοβαρά θέματα, όπως τα εθνικά. Για τη **Μακεδονία** και τη **Θράκη** φαίνεται ότι και τα 4 κόμματα της Βουλής συμφωνούν να ακολουθήσουν πορεία υποχώρησης, παρά την αντίθεση τουλάχιστον του 95% του ελληνικού λαού, που εξακολουθεί ταυτόχρονα σε μεγάλο ποσοστό να μην μπορεί να κατανοήσει τους λόγους που οδηγούν τις ηγεσίες αυτών των κομμάτων να «παραλογίζονται». Ελπίζουμε να μην είναι πολύ αργά, όταν καταλάβουν τι γίνεται... Μόνο για **Αιγαίο-Κύπρο** εκδηλώνεται διαφοροποίηση από το ΚΚΕ και γενικά μέσα σε όλα τα κόμματα αδύναμες, για την ώρα, αντιστάσεις.

Υπενθυμίζουμε τη δήλωση του υπεύθυνου του ΠΑΣΟΚ **Θ. Πάγκαλου** (κατά τη γνωστή παροιμία, λέει και κάποιες αλήθειες...), στη NET, 26/4/2007: **«Πώς εγώ θα αρχίσω να βρίξω τη Ντόρα επειδή κάνει πολιτική με την οποία συμφωνώ;».**

Περισσότερες διαφορές παρατηρούνται (για όσους προσέχουν) ανάμεσα στο Υπουργείο Εξωτερικών και τους «συνοδοιπόρους της» και το τρίγωνο Καραμανλή-Μολυβιάτη-Παπούλια (και τους συμμάχους τους), που προσπαθεί να χαράζει κάποια εξωτ. πολιτική (στα πλαίσια του «ανήκομεν εις την Δύσιν», βεβαίως) και όχι να αναπαράγει τις θέσεις του Στέιτ Ντηπάρτμεντ. Και το αποτέλεσμα είναι ένας τραγέλαφος, με τους **Ρώσους**, εξοργισμένους από τις προκλητικές δηλώσεις της Ντόρας, και τους **Κύπριους** να απευθύνονται απευθείας στο Μέγαρο Μαξίμου ή σε άλλους Υπουργούς και όχι στο αρμόδιο Υπουργείο Εξωτερικών, κατά παγκόσμια πρωτοτυπία.

Η ουσία είναι μετά τις εκλογές

Εννοείται ότι το σημαντικό δεν είναι το πότε θα γίνουν οι εκλογές ούτε καν το ποιος θα κερδίσει σ' αυτές, αλλά το τι θα δείξουν αυτές και το τι θα γίνει μετά απ' αυτές. Και το πρώτο που μπορούμε με βεβαιότητα να προβλέψουμε, δυστυχώς, είναι ότι μετά από αυτές δεν πρόκειται να αλλάξει ο τρόπος διακυβέρνησης ούτε οι στόχοι της. Το μόνο αισιόδοξο (και αυτό μάλλον ως ευχή) που μπορεί να προκύψει είναι κάποια δυσδιάκριτα μηνύματα για προοδευτικές, μεσοπρόθεσμα, εξελίξεις και κάποιες ενδείξεις για όχι μακρινή ανοδική πορεία.

Βραχυπρόθεσμα όμως θα φαίνεται ότι εξακολουθεί να επικρατεί ένας σταθερός συντηρητισμός, που θα χαρακτηρίζεται από την **ψευδαίσθηση της ατομικής επίλυσης των προβλημάτων μέσω της προσκόλλησης στα (λοιδορούμενα από τους ίδιους) «κυβερνητικά» κόμματα** και τις ουρές τους· από την απαξίωση και συρρίκνωση του συνδικαλιστικού κινήματος και την αποδοχή, ή έστω την ανοχή, της πλήρους κομματικοποίησης του· από την παθητικότητα στην συνεχώς ογκούμενη και προκλητική διαφθορά, που θα κομπάζει πως έχει και την εκλογική νομιμοποίηση πλέον· από την υποταγή στις ιταμές επιδείξεις των κουκουλοφόρων και των ΜΜΕ· και, γενικά, από την (με την εκλογική επικύρωση) νομιμοποίηση της πλήρους ασυδοσίας για κάθε αντιλαϊκή, αντικοινωνική πολιτική.

Και τα κόμματα:

Απέναντι σε όλα αυτά ποια είναι η στάση, η θέση των γνωστών κομμάτων;

Η **ΝΔ** και ειδικά ο Κ. Καραμανλής σκιαγραφήθησαν αρκετά με τα παραπάνω.

Το **ΠΑΣΟΚ** του Γιωργάκη ολοκλήρωσε την εικόνα του σύγχρονου, αμερικάνικου τύπου, κόμματος, που δεν παίρνει ουσιαστική θέση για τίποτα και ό,τι και να λέει, για να παραπλανήσει σε οποιοδήποτε θέμα, απλώς προκαλεί θυμηδία και

στους πιο «πιστούς» οπαδούς του. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι η γυμνή επάνοδος στην εξουσία για την οποία λυσσωδώς μάχονται με κάθε μέσο. Η επάνοδος του Λαλιώτη, εκλεκτού ξένων κέντρων και νταβατζήδων δεν αλλάζει τίποτα, ούτε καν τους κομματικούς συσχετισμούς. Το μόνο που προσθέτει είναι η οξυνση των εσωκομματικών αντιθέσεων, λόγω της αντιπάθειας που προκαλεί σε εχθρούς και φίλους. Και όσοι, τυχόν, σιωπούν τάχα διαφωνούντες είναι, έτσι, χειρότεροι και από τους φωνασκούντες...

Το νέο στον **ΣΥΝ**, που συνεχίζει να σπαράσσεται εσωτερικά για την «αυτονομία» ή την πασοκική προσκόλληση είναι η συζήτηση με κάποιους «Πράσινους» για κάποια εκλογική συνεργασία. Δεν ενοχλείται από την πρότασή τους να ανεγερθεί άγαλμα του Ατατούρκ στη Θεσσαλονίκη(!) ούτε για την πρόσδεσή τους στους Ευρωπαίους Πράσινους, τους φανατικούς υποστηρικτές του Αττίλα και κάθε ανθελληνικής πρόκλησης. Τα μόνα τους προβλήματα είναι το όνομα του συνδυασμού και οι εκλόγιμες θέσεις.

Το **ΚΚΕ** επιμένει, ουσιαστικά, στον απομονωτισμό του και απλώς αναμένει κάποια εκλογικά κέρδη από τους αγανακτισμένους με ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ΣΥΝ, χωρίς όμως να εμπνέει, και άρα να ανοίγει προοπτικές, με τα οράματά του. Η εξαγγελία της Α. Παπαρήγα ότι το κόμμα της θα αναζητήσει τα αίτια της κατάρρευσης των καθεστώτων του «υπαρκτού σοσιαλισμού» ακούγεται ενδιαφέρουσα, όχι όμως με ιδιαίτερη αισιοδοξία.

Οι διεργασίες, τέλος, γύρω από τον Παπαθεμελίη δεν αναμένεται να έχουν κάποιο σοβαρό αποτέλεσμα, ενώ η εκλογική επιτυχία του ΛΑΟΣ στις ευρωεκλογές και η επιδοτούμενη δημοσιότητα του είναι αμφίβολο αν θα έχουν ανάλογη συνέχεια και επαλήθευση στις εθνικές εκλογές.

Και κλείνουμε με το ΑΣΚΕ.

Οι παραπάνω σκέψεις, εκτιμήσεις και οι διαφαινόμενες θέσεις μας βρίσκουν ανταπόκριση και αποδοχή στους περισσότερους απ' όσους κοινωνούν σ' αυτές. Αυτό δε σημαίνει, για τους λόγους που αναπτύχθηκαν παραπάνω, ότι και συντάσσονται ανοικτά και μάλιστα εκλογικά με μας. Είναι αρκετοί, παρ' όλα αυτά, όμως, και σίγουρα περισσότεροι από κάθε άλλη φορά που το πήραν απόφαση και δεν αναβάλλουν για την «επόμενη» φορά πλέον! Αρκεί να καταφέρουμε να επιτύχουμε στην οικονομική εκλογική εξόρμηση και να μπορέσουμε, έτσι, να συμμετάσχουμε στις εκλογές που πλησιάζουν.

ΟΙ ΓΑΛΛΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΚΑΙ Ο «ΦΙΛΕΛΛΗΝΑΣ» ΣΑΡΚΟΖΙ

Δυσεξήγητη δημοσιότητα και υπερβολικό ενδιαφέρον των ΜΜΕ στη χώρα μας για τις γαλλικές εκλογές, παρά το ότι, μάλιστα, όλοι γνώριζαν προ πολλού το αποτέλεσμα τους. Υπάρχουν, φαίνεται, αρκετοί, τήδε κακείσε, που πιστεύουν ακόμη στην «Ελλάδα-Γαλλία-Συμμαχία»...

Στην πραγματικότητα δεν έγινε και τίποτα σπουδαίο στο Παρίσι. **Επιβεβαιώθηκε, απλώς, ο συνεχιζόμενος πολιτικός εκφυλισμός σ' ολόκληρη τη γηραιά «ήπειρο»** και η ολοκληρωτική επικράτηση των πολιτικών που, σχεδόν μοιραία, οδηγούν σε κοινωνίες των 2/3, είτε με παλαιοδεξιό είτε με νεοδεξιό πρόσημο, και η αυτοδιάλυση της άλλοτε κραταιάς ευρωπαϊκής αριστεράς, που κατόρθωσε ακόμη και τους εντελώς απελπισμένους να τους ωθήσει στις αγκαλιές του Λεπέν.

Δεν υπάρχουν πλέον κοινωνικές δυναμικές που να εκφράζονται με προσωπικότητες όπως του Ντε Γκωλ, του Μιτεράν, ακόμη και του Ζακ Σιράκ. Απέμειναν, πια, μόνο διεκπεραιωτές, λίγο-πολύ ταυτόμορφοι, θαυμαστές του αγγλοσαξωνισμού, όπως ο Σαρκοζί, ή αμήχανοι και θλιβεροί «θαυματοποιοί», που δείχνουν να αναμασούν απομεινάρια άλλων εποχών. Η προσαρμογή στην μεσοαποικιακή περίοδο δε συντελέστηκε και η απομύζηση των περιφερειακών χωρών της Ε.Ε., η κεντρική ουσία του μπλερισμού, δε φαίνεται να είναι στρωμένη με ρόδα.

Ήταν λογικά αναμενόμενο, λοιπόν, να επικρατήσει εύκολα **ο πιο «ειλικρινής» εκπρόσωπος των νέων τάσεων του νεοταξισμού**, παρόλο που η αδύναμη αντίσταση, για την τιμή των όπλων, συγκέντρωσε υψηλό ποσοστό (47%), κάτι που όμως δε λέει, ακόμη, τίποτα. Η Ε.Ε. ούτε κέρδισε ούτε έχασε το παραμικρό. Η αποτυχία της, εγγεγραμμένη στη φύση της από τη γέννησή της, θα ωθεί τους λαούς σε επιστροφή στους δοκιμασμένους εθνικούς δρόμους, όπου θα είναι δυνατή μια μελλοντική συσπείρωση για καλύτερες κοινωνίες. Και ο Σαρκοζί τους σηματοδοτεί ήδη, κάτι που μάλλον θα δοκιμάσει και ο ευρωσκεπτικιστής Μπράουν στην Αγγλία (το «Ηνωμένο Βασίλειο» δεν είναι, πλέον, και τόσο «ηνωμένο») και ακόμη περισσότερο ο Κάμερον των «συντηρητικών».

Φυσικά, δυσσαρεστήθηκε η **Τουρκία** (μέσα στις δικές της φουρτούνες) καθώς και όσοι καμώνονταν πως η Ελλάδα θα «κέρδιζε» από την ευρωπαϊκή πορεία ή, έστω προοπτική της γείτονος. Τώρα θα «αναγκαστούν» να αναδιπλωθούν, όχι για να

προτείνουν μέτρα πραγματικής αντίδρασης στο «θηρίο», αλλά απροκάλυπτα πλέον να εισηγηθούν παράδοση άνευ όρων, με όρους Κ. Στεφανόπουλου. Και, εννοείται, ο «φιλέλληνας» Σαρκοζί (η μητέρα του ήταν Ελληνοεβραία της Θεσσαλονίκης) θα υπηρετήσει πιστά τα, όπως τα φαντάζονται οι δυνάμεις που εκπροσωπεί, συμφέροντα της Γαλλίας, τα οποία, εννοείται επίσης, δε θα συμβαδίζουν πάντοτε με τα συμφέροντα της χώρας μας, για την εξυπηρέτηση των οποίων φαίνεται να αργούν ακόμη να αναδειχθούν οι πραγματικοί εκπρόσωποι.

Όλα τα υπόλοιπα είναι απλός στρουθοκαμηλισμός.

Το συνέδριο της Χριστιανικής Δημοκρατίας

Από 22-24 Ιουνίου θα πραγματοποιηθεί το ΣΤ΄ Συνέδριο του Κινήματος της Χριστιανικής Δημοκρατίας. Η Κ.Ε. έχει εγκαίρως διανεμίει στα μέλη και τους φίλους της (και στο ΑΣΚΕ) τις εισηγήσεις της, που περιλαμβάνουν σύντομη ιστορική αναδρομή από την ίδρυση του Κινήματος, το κοινωνικό του όραμα, την ανάλυση της σημερινής κατάστασης και τις θέσεις της Χριστιανικής Δημοκρατίας.

Στο συνέδριο θα γίνουν και 4 εισηγήσεις από προσκεκλημένους ομιλητές, μεταξύ τους και μία από το ΑΣΚΕ, με θέμα: «Ελλάδα και Ευρωπαϊκή Ένωση».

Το συνέδριο του ΔΗΚΚΙ

Στο 3^ο Συνέδριο του ΔΗΚΚΙ, που πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα 21-22/4/07, προσκλήθηκε, παραβρέθηκε και χαιρέτισε αντιπροσωπεία του ΑΣΚΕ, από τα μέλη της Ε.Ε. Ν. Καργόπουλο και Θ. Καρναβά.

Στο χαιρετισμό του ΑΣΚΕ τονίστηκε ότι οποιαδήποτε προοδευτική πολιτική πρόταση προς την ελληνική κοινωνία πρέπει να απορρίπτει σαφώς κοινωνικά πρότυπα που δε σεβάστηκαν τη δημοκρατία (όπως του «υπαρκτού σοσιαλισμού») και να περιλαμβάνει την αποχώρηση της Ελλάδας από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Χωρίς αυτά οποιαδήποτε άλλη συζήτηση δεν έχει νόημα.

Στο High TV

Στην τακτική εκπομπή του δημοσιογράφου Χρήστου Πηγαδίτη τη Δευτέρα 23/4/07 προσκεκλημένοι ήσαν τα μέλη της Ε.Ε. του ΑΣΚΕ Ν. Καργόπουλος και Θ. Καρναβάς. Η συζήτηση ήταν για τη χουντική επταετία, με αφορμή την επέτειο της 21^{ης} Απρίλη, τη νεολαία κ.ά.

ΣΟΒΑΡΗ ΠΟΛΙΤΙΚΟΚΟΙΝΩΝΙΚΗ **ΚΡΙΣΗ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ**

Η κρίση που ξέσπασε πρόσφατα στην Τουρκία δεν έχει προηγούμενο. Αφορμή η εκλογή νέου Προέδρου, κάτι που μέχρι τώρα ήταν απλή υπόθεση του στρατού. Η άνοδος στην τυπική εξουσία του ισλαμικού κόμματος και των νέων κοινωνικών δυνάμεων που αναδύονται έθεσαν σε πραγματική δοκιμασία τη συμπαγή πραγματική εξουσία του «βαθέος κράτους», η παραμικρή ρωγμή στην οποία απειλεί να τινάξει στον αέρα την κατεστημένη τάξη. Έτσι δεν τηρούνται πλέον ούτε τα προσχήματα, κάτι που περιάγει σε πλήρη αμηχανία τους δυτικούς συνενόχους της, μηδέ των εξαγορασμένων Αμερικανών γερουσιαστών εξαιρουμένων.

Συνταγματικό πραξικόπημα

Σύμφωνα με το Σύνταγμά τους απαιτείται υπεραυξημένη πλειοψηφία βουλευτών στις πρώτες ψηφοφορίες για την εκλογή του Προέδρου, αλλά στη συνέχεια αρκεί μειωμένη, την οποία καλύπτει άνετα το κόμμα του Ερντογάν. Ο στρατός ανοικτά επενέβη απειλώντας δικτατορία (!), οι ισλαμιστές δεν υποχώρησαν και τότε η καθεστηκυία τάξη κήρυξε «συνταγματικό» πραξικόπημα, βάζοντας το όργανό της, το «συνταγματικό δικαστήριο», να απαιτεί υπεραυξημένη απαρτία σε όλες τις ψηφοφορίες της Βουλής, κάτι που με την απλή αποχώρηση ενός μόνο κόμματος θα καθιστά «άκυρη» τη συνέχιση της διαδικασίας, αντίθετα, φυσικά με το ίδιο το Σύνταγμα.

Ο Ερντογάν απάντησε με απόσυρση του υποψήφιου προέδρου Γκιουλ, προχώρησε σε τροποποίηση του Συντάγματος, εξασφαλίζοντας, μάλιστα, την υπεραυξημένη πλειοψηφία και προκηρύσσοντας ταυτόχρονα εκλογές για τις 22 Ιουλίου και σχεδιάζει αμέσως μετά να γίνει η εκλογή του προέδρου άμεσα από το λαό, με καθολική ψηφοφορία.

Το στρατιωτικοκοινωνικό κατεστημένο αφινιδιάστηκε. Το μόνο νόμιμο όπλο που διαθέτει, η έγκριση της συνταγματικής αναθεώρησης από τον, άθυρμα στα χέρια του, Πρόεδρο Σεζέρ, έγινε μούμεραγκ, διότι, λόγω της υπεραυξημένης πλειοψηφίας με την οποία ψηφίστηκε στη Βουλή, σε περίπτωση άρνησης επικύρωσής της οφείλει να προκηρύξει δημοψήφισμα! Πάλι δηλαδή κριτής μοναδικός ο λαός!

Δυσοίωνες οι προοπτικές υπέρβασης

Θα υποχωρήσει ο στρατός; Αμφίβολο έως και... αδιανόητο, διότι όλο το οικοδόμημα πλουτισμού και δύναμης που φιλοτέχνησε με τόση προσοχή επί 85 χρόνια θα κινδυνεύσει να διαλυθεί σαν πύργος στην άμμο. Θα διακινδυνεύσει ολομέτωπη εμφύλια

σύρραξη με σημαία τον πόλεμο κατά της μαντήλας ή θα προχωρήσει ανοικτά σε στρατιωτικό πραξικόπημα; Δε φοβάται, φυσικά, τις αντιδράσεις της Δύσης ούτε, και πάλι φυσικά, υπολογίζει τις δημοκρατικές ευαισθησίες και αρχές (!) της. Γνωρίζει πού τις «έγραψαν», όταν στήριζαν ανοικτά, πριν από λίγα χρόνια, τη στρατιωτική επέμβαση κατά της ισλαμικής εκλογικής πλειοψηφίας στην Αλγερία. Άλλο φοβάται.

Τα πράγματα άλλαξαν στη Μικρά Ασία. Νέες κοινωνικοοικονομικές δυνάμεις αναδύθηκαν. **Οι φοβερές αντιφάσεις αυτού του τεχνητού κράτους ήλθαν στην επιφάνεια.** Οι καταπιεσμένες εθνότητες ανασηκώνονται. Η περιφέρεια αμφισβητεί την κυριαρχία της Κωνσταντινούπολης, της Σμύρνης και της Άγκυρας. Οι Κούρδοι ξεσηκώθηκαν ήδη, οι Αλεβίτες ετοιμάζονται και το ισλαμικό κόμμα είναι το μόνο οργανωμένο, στηριζόμενο σε ευρύτατο δίκτυο κοινωνικής προστασίας και πρόνοιας, ανεξάρτητο από την πολιτεία, που για την ώρα προσεκτικά αλλά αποφασιστικά, έστω και έμμεσα, απειλεί με αντίσταση.

Θα τολμήσουν, λοιπόν, οι στρατηγοί και οι διαπλεκόμενοι μαζί τους ολική σύγκρουση;

Επιθετικές και οι δύο πλευρές

«Ας περιμένουμε προσεκτικά, παίρνοντας τις αναγκαίες προφυλάξεις και όλα τα κατάλληλα μέτρα», θα συμβουλευάμε τους υπεύθυνους πολιτικούς κύκλους της χώρας μας, αν τους είχαμε έστω και την ελάχιστη εμπιστοσύνη ότι ενδιαφέρονται για τα συμφέροντα της Ελλάδας και της κοινωνίας της. Να υπενθυμίσουμε, πάντως, ότι όποια πλευρά και αν υπερισχύσει ή όποιος συμβιβασμός και αν τελικά επιτευχθεί, η επιθετικότητα απέναντι στον Ελληνισμό θα συνεχιστεί αμείωτη. Και οι θιασώτες της ελληνοτουρκικής «φιλίας και συνεννόησης», δηλαδή της υποταγής μας, θα συνεχίσουν προκλητικά να εκτοξεύουν από τα ΜΜΕ τους τις ανοησίες τους, τη μια να στηρίζουμε το στρατιωτικό κατεστημένο, για να μην επικρατήσει ο ισλαμικός κίνδυνος, και την άλλη να βοηθήσουμε τους ισλαμιστές εναντίον της χούντας του στρατού. Και να υπενθυμίσουμε, επίσης, ότι **και οι δυο πλευρές της Τουρκίας λειτουργούν έξω από κάθε έννοια διεθνούς δικαίου και δημοκρατίας.** Ο Ερντογάν άλλωστε ρητά το δήλωσε: «Το ότι υπογράψαμε της συμφωνία της Άγκυρας (Σ.Σ: για τα ανοικτά λιμάνια και αεροδρόμια στα κυπριακά πλοία και αεροπλάνα) δε σημαίνει ότι και πρέπει να την εφαρμόσουμε»!!

ΕΧΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΧΟΝΤΕΣ: Οι ευνοημένοι των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ-ΝΔ

Ποιος μπορεί να ξεχάσει τις υποσχέσεις Σημίτη στις εκλογές 2000 ότι «τώρα θα πληρώσουν οι έχοντες και κατέχοντες»; Ποιος δε θυμάται τα κροκοδείλια δάκρυα του Καραμανλή πριν τις εκλογές του 2004 για την τεράστια αναδιανομή του πλούτου εις βάρος των εργαζομένων, με τη χρηματιστηριακή φούσκα, και τις απειλές για τιμωρία των ενόχων; Λόγια, λόγια, λόγια, για να υφαρπάζουν τη ψήφο του λαού και μετά στα κρυφά ή στα φανερά, με δικαιολογίες ή χωρίς, με δολοπλοκίες, με διαφθορά, με τον αυταρχισμό και τον κομπασμό ότι εκπροσωπούν την πλειοψηφία του ελληνικού λαού που τους ψήφισε, για να εφαρμόσουν τα προγράμματά τους, ικανοποιούν τις απαιτήσεις, τις εντολές και τα συμφέροντα των λίγων εις βάρος των πολλών. Σ' όλους τους τομείς της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής στόχος τους είναι η εξυπηρέτηση της τάξης την οποία υπηρετούν, σκοπός τους είναι να γίνουν οι πλούσιοι πλουσιότεροι, ιδίως όσοι τους χρηματοδοτούν και τους δέχονται στην αυλή τους. Ίσως ο Καραμανλής πίστευε πράγματι ότι μπορεί να περιορίσει κάποιους από τους "νταβατζήδες" του ΠΑΣΟΚ, αλλά ούτε αυτούς μπόρεσε ν' αγγίξει, γιατί κανένας απ' αυτούς δεν είναι εύκολο θύμα. Όλοι έχουν θεό τους το χρήμα και μ' αυτό εξαγοράζουν συνειδήσεις, καθορίζουν τους κανόνες και τελικά κυβερνούν τον τόπο με τη βοήθεια και τις ευλογίες των πατρώνων τους από την ΕΕ.

Έτσι, στην **υγεία** ανατιμήθηκαν έως 50% 180 φάρμακα ευρείας κατανάλωσης και χαμηλής τιμής και απειλούν για νέες αυξήσεις προς όφελος των φαρμακοβιομηχάνων και φαρμακεμπόρων. Το Υπουργείο Υγείας νοικιάζει 70 κρεβάτια μονάδων εντατικής θεραπείας από ιδιωτικές κλινικές, ενώ 150 αντίστοιχα κρεβάτια δημόσιων νοσοκομείων παραμένουν κλειστά λόγω "έλλειψης προσωπικού". Οι λίστες για εξετάσεις και θεραπείες, μερικές φορές σωτήριες, οδηγούν σε πολύμηνες αναμονές, που σπρώχνουν τους ασθενείς στα νύχια των ιδιωτών. Τα φακελάκια έγιναν απαραίτητα στους γιατρούς, (εκτός λίγων φωτεινών εξαιρέσεων), που με εκβιαστικό τρόπο θέτουν το δίλημμα "ή πληρώνεις ή ακολουθώ την τύχη σου", με την ανοχή βέβαια της πολιτείας. Οι εφημερίες κατάντησαν κολαστήρια με τριτοκοσμικές συνθήκες και για τους ασθενείς και για τους γιατρούς. Αν θέλεις να εξυπηρετηθείς πρέπει να πας σε ιδιωτική κλινική με τεράστιο κόστος, αν μπορείς να το αντέξεις. Οι ασφαλιστικές εταιρείες εκμεταλλευόμενες την κατάσταση, απομυζούν το πενιχρό εισόδημα των εργαζομένων, υποσχόμενες ασφάλεια, που δεν παρέχουν, όταν φτάσει η ώρα της ανάγκης.

Στην **παιδεία** οι ιδιοκτήτες των ιδιωτικών σχολείων και φροντιστηρίων, τρίβουν τα χέρια τους

με τη απελευθέρωση των διδάκτρων. Τα ξένα πανεπιστήμια και ιδιώτες πιέζουν, απειλούν μέσω ΕΕ και, δυστυχώς, βρίσκουν συνεργάτες την κυβέρνηση και την αξιωματική αντιπολίτευση για την ιδιωτικοποίηση και υποβάθμιση σε εμπόρευμα της ανώτατης εκπαίδευσης. Σε αγαστή συνεργασία ΝΔ και ΠΑΣΟΚ επιδιώκουν να κάμψουν την αντίδραση των εκπαιδευτικών και του φοιτητικού κινήματος, για να εξυπηρετήσουν το ιδιωτικό κεφάλαιο, που ζητά να πουλήσει φρούδες ελπίδες στους νέους και τις οικογένειές τους για εκπαίδευση, κατάρτιση και μελλοντική επαγγελματική αποκατάσταση.

Στην **οικονομία** η κατάσταση έχει ξεπεράσει κάθε όριο, με τους εργοδότες να ζητούν από τους εργαζόμενους, για ένα κομμάτι ψωμί, να δουλεύουν με εξαντλητικό ωράριο, σκλάβοι των συμφερόντων τους. Καταπατούνται κατακτήσεις δεκαετιών και με τον εκβιασμό της ανεργίας απαιτούν περισσότερη δουλειά και λιγότερα λεφτά, με την ανοχή του κράτους. Στην εφορία οι μόνοι σίγουροι πελάτες που απέμειναν είναι οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι. Ακόμα και η πολυδιαφημισμένη φορολογική μεταρρύθμιση υπέρ των μικρομεσαίων αποδείχθηκε απάτη, αφού οι φόροι εισοδήματος φυσικών προσώπων αυξήθηκαν από 7,8 δισ. ευρώ το 2004 σε 9,7 δισ. ευρώ το 2006, ενώ των επιχειρήσεων μειώθηκαν, αφού μειώθηκαν οι συντελεστές φορολόγησης από 35% στο 25%. Η φοροδιαφυγή, κυρίως των μεγάλων επιχειρήσεων, ήταν και παραμένει εθνικό σπορ μέσα σε κλίμα βαθιάς σήψης των κρατικών λειτουργιών και της κυβέρνησης. Τα κέρδη των τραπεζιτών, που αυξάνονται ιλιγγιωδώς, φορολογούνται με 29% για το 2006 από 32% το 2005. Με την επιχειρούμενη κατάργηση του φόρου μεγάλης ακίνητης περιουσίας και την επιβολή ενιαίου φόρου για τα ακίνητα ωφελούνται οι 50.000 μεγαλοιδιοκτήτες και επιβαρύνονται 4.000.000 πολιτών με οποιοδήποτε ακίνητο! Με βάση τις νέες φορολογικές κλίμακες μισθωτός με εισόδημα 20.000 ευρώ ετησίως θα πληρώσει 123 ευρώ πρόσθετο φόρο, ενώ κάποιος που δηλώνει 100.000 ευρώ θα επιβαρυνθεί μόνο με 70 ευρώ φόρο επιπλέον! Τα πολυκαταστήματα έχουν καταλάβει την αγορά, τα μικρά και μεσαία χωρίς την προστασία της πολιτείας κλείνουν ή φυτοζωούν, στερώντας θέσεις εργασίας και επιπλέον βοηθούν στη συγκέντρωση του πλούτου σε λίγους ντόπιους και ξένους κεφαλαιούχους στο βωμό της ελεύθερης αγοράς, που τελικά μόνο ελεύθερη δεν είναι, αφού κυβερνάται από ολιγοπώλια και μονοπώλια, όπως π.χ. οι γαλακτοβιομηχανίες, τα καύσιμα κλπ.

Στις **μεταφορές** και τον **τουρισμό** μεγάλοι όμιλοι επιχειρήσεων καθορίζουν όλο και μεγαλύτερα ναύλα-κόμιστρα, όλο και μεγαλύτερες τιμές στις υπηρεσίες, όλο και λιγότερες εισφορές

στα ταμεία των εργαζομένων (ΝΑΤ, ΙΚΑ, κλπ). Ο λαός όλο και περισσότερο δυσκολεύεται να κάνει διακοπές, όλο και λιγότερο μπορεί να ξεκουράζεται.

Τώρα ο Γ. Παπανδρέου υπόσχεται αναδιανομή του εισοδήματος προς όφελος των κατώτερων οικονομικά τάξεων. Όμως, ποιος δημιούργησε τα «νέα τζάκια»; Τι έκανε με το αίσχος του χρηματιστηρίου; Ποια πολιτική υπηρέτουσε

τόσα χρόνια στις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ που ξέχασε εντελώς το ΣΟ στο λογότυπό του;;

ΝΔ και ΠΑΣΟΚ σε λίγο θα ζητήσουν και πάλι τη ψήφο μας, για να κυβερνήσουν. Το κάθε κόμμα έχει διαφορετικά συμφέροντα και διαφορετικούς πολιτικούς, όμως έχουν την ίδια πολιτική, αυτήν που ευνοεί τους έχοντες και κατέχοντες. Όλοι εμείς, που δεν ανήκουμε σ' αυτήν την κατηγορία, μπορούμε και πρέπει να τους απαντήσουμε κατάλληλα.

Η ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΟΥ Α. Σ. Κ. Ε.

Την Κυριακή 29/4/07 η Νεολαία του ΑΣΚΕ πραγματοποίησε για δεύτερη χρονιά την πολιτιστική της εκδήλωση στο αμφιθέατρο του Ειδικού Σχολείου στην Ηλιούπολη. Η επιτυχία της εκδήλωσης ξεπέρασε κάθε προσδοκία, τόσο ως προς το περιεχόμενο, όσο και ως προς τον αριθμό των φίλων που την παρακολούθησαν (υπερδιπλάσιος του περσινού).

Το πρόγραμμα ξεκίνησε με ένα συγκλονιστικό DVD με τις αντικατοχικές εκδηλώσεις στην **Κύπρο το 1996**, που κατέληξαν στη δολοφονία των **Τ. Ισαάκ** και **Σ. Σολωμού** από τους Γκρίζους Λύκους (δυστυχώς ο ήχος ήταν πολύ κακός).

Το **μουσικό πρόγραμμα** ήταν χωρισμένο σε 2 μέρη. Το πρώτο ήταν ένα **μουσικοθεατρικό** δρώμενο και το δεύτερο καθαρά μουσικό, με εξαιρετικές ερμηνείες, συνολικά 27 τραγούδια των Μάνου Χατζηδάκι, Μ. Λοΐζου, Στ. Ξαρχάκου, Διον. Σαββόπουλου, Γιάννη Μαρκόπουλου, Μιχ. Χριστοδουλίδη, Αλκ. Ιωαννίδη, Ν. Ζούδιαρη, Δ. Ζερβουδάκη, Πυξ-λαξ, Σωκ. Μάλαμα, Θαν. Παπακωνσταντίνου, Παντ. Θαλασσινού, Μίλτ. Πασχαλίδη, Μιχ. Χατζηγιάννη, 2002 gr, Τζ. Πανούση, Λ. Μαχαιρίτσα, Cure και Μ. Ρασούλη.

Στο ενδιάμεσο παρουσιάστηκε ένα δεύτερο DVD, με τις **καταστροφές των πολιτιστικών μνημείων στην κατεχόμενη Κύπρο** από το καθεστώς του Αττίλα, ο **Θ. Καρναβάς** παρουσίασε τις θέσεις της Νεολαίας του ΑΣΚΕ για τις «μεταρρυθμίσεις» στην εκπαίδευση και ο **Ν. Λεοντόπουλος** χαιρέτισε την εκδήλωση εκ μέρους της Εκτ. Επιτροπής του ΑΣΚΕ. Τα μικρά τεχνικά προβλήματα δεν επηρέασαν την καλή εικόνα της εκδήλωσης.

Στο χώρο της εκδήλωσης λειτουργούσαν 2 **εκθέσεις**. Η μία για την **Κύπρο**, με υλικό για τον αρχαίο πολιτισμό της, την αγγλοκρατία, τον Αττίλα και τον σύγχρονο πολιτισμό. Η δεύτερη παρουσίασε **οικολογικά προβλήματα** του πλανήτη (φαινόμενο θερμοκηπίου, βιοποικιλότητα, τρύπα όζοντος κλπ.), του Λεκανοπεδίου Αττικής (σκουπίδια-χωματερή) και της Ηλιούπολης (ρέμα Πικροδάφνης).

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο τ. δήμαρχος Μόρφου και πρόεδρος του προσφυγικού σωματίου «Ελεύθερο Μόρφου» **Ανδρέας Φρυδάς** (που ήρθε ειδικά από την Κύπρο για την εκδήλωση), εκ μέρους της δημοτικής αρχής ο αντιδήμαρχος **Τ. Ευσταθίου** και οι δημ. Σύμβουλοι **Β. Γεωργάκης** (Δημοτική Αλλαγή), **Κ. Κονδύλης** και **Ν. Αρβανίτης** (Ηλιούπολις – ανθρώπινη πόλη), ο εκπρόσωπος της Αριστερής Πρωτοβουλίας **Ν. Βοργιάς**, ο εκπρόσωπος της τοπικής ΕΛΜΕ **Δ. Καλαντίδης** και ο δημοσιογράφος **Χρ. Πηγαδίτης**.

Η απρόβλεπτη συμμετοχή κόσμου και η ανάγκη και για νερά και αναψυκτικά έδειξαν ότι έπρεπε να υπάρξει σχετική πρόνοια. Του χρόνου, να είμαστε καλά, θα προσπαθήσουμε να αποφύγουμε λάθη και παραλείψεις και να παρουσιάσουμε άλλο ένα πρόγραμμα, στηριγμένο στην αντίληψη που έχει το ΑΣΚΕ για τον πολιτισμό.

Οι νεολαίοι που συνέβαλαν στην πραγματοποίηση της εκδήλωσης ήσαν: ο **Ορέστης Μάνος** (κιθάρα, φωνή), που είχε και τη συνολική ευθύνη για το μουσικό πρόγραμμα, ο **Γιώργος Κοντοπρίας** (πλήκτρα φωνή), ο **Άγγελος Κυριακούδης** (μπουζούκι, φωνή), ο **Άγγελος Μάνος** (κιθάρα, φωνή), η **Ειρήνη Μουστάκη** (κιθάρα, φωνή), ο **Αλέξης Παλιογιάννης** (ντραμς), ο **Κώστας Περάκης** (κιθάρα), ο **Νικόλας Καργόπουλος** (μπαγλαμάς), ο **Χρήστος Μασκίνης** (θεατρικό), η **Βιβή Ορφανιώτη** («ειδική δημοσιογραφική αποστολή»), ο **Λευτέρης Λεοντόπουλος** (τεχνική επιμέλεια) και η **Πόπη Μπινίκου** (συντονισμός-παρουσίαση προγράμματος). Θερμά συγχαρητήρια σε όλους!

Οι συναντήσεις της Νεολαίας

Για πρακτικούς λόγους οι νεολαίοι του ΑΣΚΕ μετέθεσαν τη μέρα της τακτικής τους συνάντησης, η οποία θα γίνεται πλέον **κάθε Δευτέρα στις 8.30μ.μ.** Στις συναντήσεις μπορεί να παραβρίσκεται όποιος φίλος νεολαίος το επιθυμεί.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ

Οι προοδευτικές εξελίξεις στη Λ. Αμερική συνεχίζονται. Παρότι είναι παγκόσμιας σημασίας, αφού αποτελούν ισχυρό χτύπημα κατά της παγκοσμιοποίησης και διαψεύδουν πανηγυρικά τις ανοησίες των θεωρητικών της, ελάχιστα καλύπτονται από τα διεθνή ΜΜΕ.

Από τις ελάχιστες πληροφορίες που ξεφεύγουν, μαθαίνουμε ότι στον Ισημερινό (Εκουαντόρ), που από τον Ιανουάριο του 2007 προστέθηκε στις χώρες με ριζοσπαστικά καθεστώτα που σέβονται τη δημοκρατία και τον πολυκομματικό κοινοβουλευτισμό, ο Πρόεδρος Ραφαέλ Κορέα κέρδισε το δημοψήφισμα με πάνω από 80% κι έτσι προχωρεί σε νέο Σύνταγμα, που θα επιτρέψει την αντιμετώπιση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ), της Παγκόσμιας Τράπεζας (ΠΤ), το διευθυντή της οποίας στη χώρα του απέλασε, τη Διαμερικανική Τράπεζα Ανάπτυξης και τις ΗΠΑ. Με όλους αυτούς βρίσκεται ήδη σε ανοιχτή σύγκρουση.

Στη Βολιβία του Έβο Μοράλες από τις 25/4/07 τέθηκαν σε ισχύ τα νέα συμβόλαια, που αφαιρούν από τις ξένες εταιρείες τον έλεγχο των ενεργειακών αποθεμάτων της χώρας. Έτσι το κράτος αυξάνει κατά πολύ τα έσοδά του.

Κουκουλοφόρων συνέχεια...

Γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Ε» για τη σημαντική συμβολή των κουκουλοφόρων στο αντιδραστικό έργο της κ. Γιαννάκου. Φαίνεται όμως ότι στην παρούσα συγκυρία η δράση τους εξυπηρετεί ευρύτερους πολιτικούς και κοινωνικούς στόχους. Δεν είναι τυχαίο ότι επανεμφανίστηκαν δυναμικά σε μια «δύσκολη» περίοδο και εν μέρει κατάφεραν να μετατοπιστεί το κέντρο βάρους της πολιτικής συζήτησης από τα ομόλογα στην ασφάλεια.

Ο κύριος στόχος τους, όμως, φαίνεται ότι είναι ο **εξευτελισμός των οργάνων μιας ευνομούμενης πολιτείας** στα μάτια της κοινής γνώμης, ώστε να ενταθεί η ανασφάλεια, ο συντηρητισμός, η ιδιώτευση και η παθητικότητα των πολιτών. Η αστυνομία και οι αστυνομικοί διασύρονται. Όχι μόνο δε συλλαμβάνουν κανέναν, κατόπιν «άνωθεν εντολών» (!), όπως υποστηρίζουν οι ίδιοι, αλλά δέχονται επιθέσεις και μέσα στα ίδια τα αστυνομικά τμήματα!

Οι κουκουλοφόροι θα αποτελέσουν και πάλι την αφορμή, για να επιχειρηθούν αντιδραστικές νομοθετικές ρυθμίσεις καταστολής, με ευρωπαϊκή καθοδήγηση και να επανέλθει σταδιακά το

Την ίδια μέρα στη Βενεζουέλα του Ούγκο Τσάβες υπογράφηκαν 4 νέα συμβόλαια με τις μεγαλύτερες πετρελαϊκές εταιρείες του κόσμου. Το τεράστιο κοινωνικό πρόγραμμα, που συντελείται με ταχύτατους ρυθμούς, προβλέπει σταδιακή μείωση μέχρι το 2010 της καθημερινής εργασίας στις 6 ώρες και δραστικές αυξήσεις για τους χαμηλόμισθους. Η Βενεζουέλα αποχώρησε ήδη από το ΔΝΤ και την ΠΤ, προκαλώντας την οργισμένη αντίδραση των πανικόβλητων αξιωματούχων του Στέιτ Ντιπάρτμεντ.

Και στο Νεπάλ

Στο Νεπάλ των 20 εκατομμυρίων κατοίκων, μεταξύ Ινδίας και Θιβέτ, όπου εδώ και ένα χρόνο οι αντάρτες και οι λαϊκές κινητοποιήσεις ανέτρεψαν τη βασιλική δικτατορία, έχουν προκηρυχθεί εκλογές για Συντακτική Συνέλευση στις 20/6/07, με σκοπό την κατάργηση της βασιλείας και την ανακήρυξη της δημοκρατίας.

Οι υποστηρικτές του βασιλικού καθεστώτος, που ελέγχουν το διορισμένο «κοινοβούλιο», προσπαθούν να αναβάλουν τις εκλογές, αλλά ο ηγέτης των ανταρτών Πρατσάντα δήλωσε ότι, αν συμβεί αυτό, θα απευθυνθούν στο λαό! Ταυτόχρονα συνεχίζεται η επιχείρηση κάθαρσης, με στόχο όσους πλούτισαν παράνομα, εκμεταλλευόμενοι κρατικές

αστυνομικό κράτος. Το ερώτημα που ανακύπτει είναι πώς θα κατορθώσουν να το επιβάλουν με την αστυνομία διαλυμένη. Η απάντηση είναι ότι η διάλυση της αστυνομίας εμφανίζεται μόνο σε σχέση με την προστασία του απλού πολίτη. Όταν πρόκειται για την προστασία της ξενόδουλης κάστας που μας κυβερνά (επιχειρηματίες, δημοσιογράφοι, δικαστικοί, πολιτικοί κλπ.), εκεί η αστυνομία επιτελεί το έργο της, λειτουργώντας ως **ταξικό όργανο**.

... και διάλυση της αστυνομίας

Το τελευταίο διάστημα όμως, και με αφορμή τα περιστατικά με τους κουκουλοφόρους, έχει αναδυθεί στην επιφάνεια και η υποβόσκουσα κρίση στους κόλπους της αστυνομίας. Πλέον πολλοί αστυνομικοί δηλώνουν ανοικτά και δημόσια ότι τελούν ουσιαστικά σε στάση, διαμαρτυρόμενοι για τις χαμηλές απολαβές τους, την ελλιπή επάνδρωση των τμημάτων και τα διάφορα εμπόδια που ορθώνονται καθημερινά στο έργο τους από κυβερνητικά και εξωκυβερνητικά κέντρα... Αυτό το γεγονός αναδεικνύει για άλλη μια φορά τη γενικότερη διάλυση που επικρατεί στην ελληνική πολιτεία.